

Examination of Turkish Language Teachers' Competencies for Using Web 2.0 Tools

Bircan EYÜP, Trabzon University, ORCID ID: 0000-0001-8061-1159

Abstract

The aim of this study is to examine Turkish teachers' competencies in using Web 2.0 tools in terms of various variables. In this direction, the competencies of teachers in using Web 2.0 tools were examined in terms of gender, years in the profession, educational status, place of work, following technological developments and receiving training on Web 2.0 tools. The study was designed according to singular survey and causal-comparative models among quantitative research methods. The study group consists of 156 Turkish language teachers working in secondary schools. The data were collected using the 'Web 2.0 Tools Usage Competence Scale' consisting of 39 items. The data obtained were analyzed using statistical analysis techniques in the SPSS 23.0. The analysis revealed that the competencies of Turkish language teachers in using Web 2.0 tools are below the middle level. The competencies of teachers in using tools did not differ according to gender, years in the profession, education level and place of work, but significant differences were obtained in their status of following technological developments and receiving training for Web 2.0 tools. Turkish language teachers following technological developments and receiving training on Web 2.0 tools got higher competence scores for using these tools. The results indicate that Turkish language teachers should be given in-service courses, both theoretical and practical, for Web 2.0 tools, by the Ministry of National Education, immediately.

Keywords: Web 2.0 tools, Turkish language teacher, Turkish language education, teacher competencies

Inonu University
Journal of the Faculty of
Education
Vol 23, No 1, 2022
pp. 307-323
DOI:10.17679/inuefd.952051

Article Type
Research Article

Received
14.06.2021

Accepted
28.06.2022

Suggested Citation

Eyüp, B. (2022). Examination of Turkish language teachers' competencies for using web 2.0 tools. *Inonu University Journal of the Faculty of Education*, 23(1), 307-323. DOI: 10.17679/inuefd.952051

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Today, the concept of Web 2.0 is mostly used synonymously with social media (Yükseltürk, Altıok & Üçgül, 2017). However, it was realized that Web 2.0 tools are not just social networks and many existing tools can be used to meet student needs (Yükseltürk et al., 2017). Many Web 2.0 tools are used for educational purposes for creating mind maps, boards, posters, cartoons, quizzes, puzzles, blogs as well as social media applications, for book and story writing, presentation, animation, note-taking, information poster, infographic applications, for photo, film and video editing and design applications, for distance education and virtual classroom and virtual and augmented reality applications (Çelik, 2020).

Teachers have important responsibilities in the educational environments or educational purposes of Web 2.0 tools. Indeed, as Web 2.0 tools evolve, no educator is able to ignore it. Because the new generation that grows up with technology is much more familiar with Web tools. For this reason, teachers who teach this generation should have certain competencies in following technology and using these tools.

Purpose

This study aims to examine the competencies of Turkish language teachers in using Web 2.0 tools and these competencies in terms of certain variables.

The following questions were sought answers in the study:

1. What is the level of competence of Turkish language teachers in using Web 2.0 tools?
2. Do Turkish language teachers' competencies to use Web 2.0 tools differ significantly according to gender, educational status, years in the profession, and place of work?
3. Do Turkish language teachers' competencies of using Web 2.0 tools differ significantly according to their status of following technology and receiving training for Web 2.0 tools?

Method

The study was designed according to singular survey and causal-comparative models among quantitative research methods. The study group consists of 156 Turkish language teachers working in secondary schools affiliated with the Ministry of National Education. 92 of the Turkish language teachers are female (59%), 64 are male (41%); 31 of them (19.9%) have been working for 5-10 years, 64 (41%) for 6-10 years, 52 (33.3%) for 11-20 years and 9 (5.8%) for 21 years or more. 121 (77.6%) of them were undergraduate, 35 (22.4%) of them were graduate graduates. 81 of the teachers (51.9%) are working in the city center, 53 (34%) in the district and 22 (14.1%) in the village. 40 of them (25.6%) received training for Web 2.0 tools, while 116 (74.4%) did not receive any training. 10 (6.4%) of the teachers stated that they rarely follow technological developments, 49 (31.4%) sometimes, 61 (39.1%) frequently and 36 (23.1%) always follow technological developments. The data were collected with the 'Web 2.0 Tools Usage Competence Scale' consisting of 39 items. The data obtained were analyzed using statistical analysis techniques in the SPSS 23.0 package program.

Findings

According to the findings, the competencies of Turkish language teachers in using Web 2.0 tools are below the intermediate level.

Variables such as gender, educational status, years in the profession, place of work do not have an effect on teachers' competence to use Web 2.0 tools. However, it was found that teachers' following technological developments and receiving training for Web 2.0 tools have a positive effect on their competence to use these tools.

Discussion & Conclusion

At the end of the study, it was revealed that the competencies of Turkish language teachers in using Web 2.0 tools are below the intermediate level. In the literature, there are almost no studies examining Turkish teachers' ability to use Web 2.0 tools or they could not be reached within the scope of this study. In their study on secondary school teachers, Karaca and Aktaş (2019) determined that almost all of the teachers actively use popular Web 2.0 applications such as social networks and video sharing sites, but they use other Web 2.0 applications at desired levels in the middle of education. However, Timur, Timur, Arcagök and Öztürk (2020), in their studies for science teachers, determined that teachers can use social media tools, as well as many other Web 2.0 tools such as Edmode, Kaywa, Wordpress, and Kahoot in their lessons.

In this study, It was revealed that the competence of Turkish language teachers in using tools did not differ according to gender, years in the profession, education level and place of work. Similar results were obtained in studies on technology acceptance and self-efficacy of teachers in the literature (Güneş & Buluç, 2017; Kartal, Temelli & Şahin, 2018; Sırakaya, 2019).

However, significant differences were obtained in their status of following technological developments and receiving training for Web 2.0 tools. In the literature, it was determined that as a result of the training on Web 2.0 tools given to pre-service teachers, they generally gave positive opinions about these tools (Yükseltürk et al., 2017; Tatlı, Akbulut & Altınışık, 2016).

Based on the results, it was suggested that Turkish language teachers should be given in-service courses, both theoretical and practical, for Web 2.0 tools, by the Ministry of National Education, immediately.

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinin İncelenmesi

Bircan EYÜP, Trabzon Üniversitesi, ORCID ID: 0000-0001-8061-1159

Öz

Bu çalışmanın amacı, Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerini çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu doğrultuda öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri cinsiyet, meslekteki yıl, öğrenim durumu, görev yeri, teknolojik gelişmeleri takip etme ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumları açısından incelenmiştir. Tekil tarama ve nedensel karşılaştırma yöntemlerine göre tasarlanan bu çalışmanın örneklemini Türkiye'nin çeşitli illerinin ortaokullarında görev yapan 156 Türkçe öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmanın verileri, 39 maddeden oluşan 'Web 2.0 Araçları Kullanımı Yetkinliği Ölçeği' ile toplanmıştır. Veriler SPSS 23.0 programında istatistiksel analiz teknikleri ile analiz edilmiştir. Çalışmanın sonucunda, Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerinin orta seviyenin altında olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin cinsiyet, meslekteki yıl, öğrenim durumu ve görev yerine göre değişiklik göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Ancak Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin teknolojik gelişmeleri takip etme ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarına göre anlamlı farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Teknolojik gelişmeleri takip eden ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alan Türkçe öğretmenlerinin bu araçları kullanmaya yönelik yetkinlik puanları daha yüksek çıkmıştır. Sonuçlardan hareketle Millî Eğitim Bakanlığı tarafından Türkçe öğretmenlerine Web 2.0 araçlarına yönelik hem teorik hem de uygulamalı olmak üzere hizmet içi kursların ivedilikle verilmesi gerektiği önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Web 2.0 araçları, Türkçe öğretmenleri, Türkçe eğitimi, öğretmen yeterlikleri

Inönü Üniversitesi
Eğitim Fakültesi Dergisi
Cilt 23, Sayı 1, 2022
ss. 307-323
DOI:10.17679/inuefd.952051

Makale Türü
Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi
14.06.2021

Kabul Tarihi
28.06.2022

Önerilen Atıf

Eyüp, B. (2022). Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin incelenmesi. *Inönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(1), 307-323. DOI: 10.17679/inuefd.952051

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinin İncelenmesi

Teknoloji dünyasında meydana gelen gelişmeler ülkelerin, toplumların, bireylerin de hızlı bir dönüşümüne sebep olmaktadır. Bu dönüşüm sanayi, ekonomi, turizm gibi birçok alanda etkili olurken aynı zamanda bu alanlara eleman yetiştiren eğitim alanında da önemli değişimlere yol açmaktadır. Nitekim her alana nüfuz eden teknolojik gelişmelerin eğitim alanını etkilememesi imkânsızdır. Zira çok daha erken yaşta teknoloji ile tanışan ve büyümeye başlayan genç nesilleri sadece geleneksel yöntemlerle sınıf içerisinde teknolojiden tamamen uzak bir eğitim anlayışıyla yetiştirmek bugünün koşullarında mümkün görünmemektedir (Elmas ve Geban, 2012). Bilgi ve teknoloji çağında istenilen özelliklere sahip, donanımlı gençlerin yetiştirilmesi ve alanlarında başarılı olabilmeleri teknoloji ile olan ilişkilerinin üst düzeyde, etkili ve doğru kurulmasına bağlıdır. Bu da eğitim öğretim ortamlarında teknolojinin aktif kullanımını veya teknoloji aracılığıyla eğitim öğretim ortamları oluşturmayı gerektirmektedir.

Teknolojinin eğitimde kendini en çok gösterdiği alanların başında Web teknolojileri gelmektedir (Karaca ve Aktaş, 2019). Web “internetin doğuşundan sonra, söz konusu platform üzerinde yer alan özel dokümanlara erişilmesini sağlayan sistemi tanımlayan” (Deperlioğlu ve Köse, 2010: 337) bir kavramdır. Web teknolojilerinde birinci aşama olan Web 1.0, 90’ların başında yaygınlık kazanmış ve TheRead Web olarak adlandırılmıştır. Web 1.0’da Web sitelerinin oluşturulması büyük miktarda bilginin yayımlanmasına olanak sunmuş ve böylece arama motorları bilgiyi bulmayı kolaylaştırmıştır (Rosen & Nelson, 2008). Web 1.0’da kullanıcılar bilgiye gezinerek, göz atarak ulaşabildikleri ve bilgiyi sadece tüketmeye yönelik alabildikleri için pasif tüketicilerdir. Karşılıklı bir etkileşim, paylaşım söz konusu değildir. Bu durum zamanla kullanıcının katılımını teşvik eden ve kolaylaştıran araçlara doğru bir eğilimi ortaya çıkarmıştır (Thomas and Li, 2008). Bu da Web teknolojilerinin ikinci aşaması olarak kabul edilen Web 2.0 uygulamalarının gelişmesine yol açmıştır (Chiou, 2011; Karaca ve Aktaş, 2019).

Web 2.0, çoğuna bir Web tarayıcısı aracılığıyla erişilebilen yeni nesil etkileşimli ağ uygulamalarının kısaltmasıdır (Kalnes, 2009). 2004’lerde ortaya çıkan kavram genellikle O’Reilly’ye atfedilir (Albion, 2008). Web 2.0; Web’in içerik üretmek, yeniden tasarlamak ve tüketmek amacıyla bir platform olarak kullanımı, çeşitli sosyal yazılım türlerinin kullanımı, Web tabanlı uygulamalarla etkileşimde bulunmanın yeni yollarının yanı sıra kullanıcı tarafından oluşturulan içeriğe, veri ve içerik paylaşımına ve iş birliğine dayalı çabaya artan vurguyu içeren çeşitli anlamları kapsamaktadır (Franklin & Van Harmelen, 2007). Bu bakımdan “Web 2.0’in yeni uygulama ve hizmetlerinin temel amacı, kullanıcıların teknik engellerle karşı karşıya kalmadan içerik paylaşmalarını ve aynı zamanda internetin sosyal etkileşim ve iş birliği potansiyellerinden yararlanmasını sağlamaktır” (Horzum, 2010: 605) denilebilir. Web 2.0’da öne çıkan iş birliğine dayalı teknolojilerin iki temel özelliği, kullanım kolaylığı ve sosyal paylaşımıdır. İnternet tarayıcısı olan herkes, çok az teknik bilgi ile Web’e yazabilir. Daha önce sadece bilgi tüketicisi olanlar artık üretici de olabilirler. Dahası, insanlara etkileşim kurma, iş birliği yapma ve kendi tasarımlarını (metin, fotoğraf, ses veya video) başkalarıyla paylaşma imkânı veren Web 2.0 uygulamaları herkesin öğrenme ve bilgi üretme sohbetlerine katılmasına izin vermektedir (Rosen & Nelson, 2008).

Web 2.0, katılımı destekleyen ve kullanıcıların çeşitli dijital formatlarda bilgi edinmesini, işlemlerini ve dağıtmasını mümkün kılan çeşitli güçlü ve erişilebilir araçlar sunmaktadır (Albion, 2008). Bu yeni nesil Web uygulamaları iş birliği, iletişim ve bireysel ifade

ile okuryazarlık alanlarında eğitimcilerle benzersiz fırsatlar sunmaktadır (Drexler, Baralt & Dawson, 2008). Byrne (2009) Web 2.0 teknolojilerinin eğitsel boyuttaki yararlarını verimlilik, motivasyon, öğrenme ve öğrenmeyi öğrenme olmak üzere dört başlık altında toplamıştır (Aktaran Elmas ve Geban, 2012). Zira pek çok Web 2.0 aracının kullanıcı tarafından başlatılan bilgilerin yayımlanması; kullanıcıların bilgilerin paylaşılacağı kişileri seçmesine olanak tanıyan gizlilik kontrollerine sahip olması ve belirli konular tarafından internet tabanlı bir topluluk geliştirmesi; metin, resim, film veya diğer medya olsun, içeriği herkese açık olarak paylaşma, tartışma ve iş birliği yapma olasılığı olan sosyal ağ seçenekleri (Rosen & Nelson, 2008) gibi özellikleri eğitimi geleneksel anlayışların dışına çıkarmaya katkı sağlar niteliktedir. Bu da “eğitim teknolojisinde verimlilik, ekonomiklik, hedef kitleye uygunluk gibi özellikler göz önünde tutulduğunda Web 2.0 araçlarının bu özelliklerle örtüşmekte olduğu ve eğitimde yeni bir teknolojik araç olarak alternatif hâline geldiği görülmektedir” (Mete ve Batıbay, 2019: 1032).

Web 2.0 araçları hem sundukları avantajlar hem de kolay kullanımlarından dolayı sınıf içinde veya dışında öğrencilerin ve öğretmenlerin ihtiyaç duydukları desteği sağlayabilmektedirler. Öğrencileri sınıfta kendilerine sunulan bilgiyi tüketen bireyler yerine derse aktif olarak katılıp bilgiyi üreten, yönlendirip düzenleyen, denetleyen, kaynağını araştıran ve yeni bilgiler üreten aktif birer öğrenci grubuna dönüşmektedir. Bunları sağlarken bir taraftan da öğrencilerin sosyalleşmesine katkı sağlamaktadırlar (Elmas ve Geban, 2012; Yükseltürk, Altıok ve Üçgöl, 2017). Ayrıca Web 2.0 araçlarının video ve ses kliplerini tanımlamak için etiketlerin kullanılması, derecelendirme sistemleri ve Web sitesi bağlantılarının paylaşılması gibi başka özellikleri de vardır. Bu özellikleri de öğrencilere kendi kendine öğrenme çabalarında yardımcı olmaktadır (Olaniran, 2009). Bunların yanı sıra öğrencilere yaparak yaşayarak öğrenme ortamları sunarak araştırma, sorgulama ve problem çözme becerilerini aktif olarak kullanabilme ve böylece bu becerilerini geliştirebilmeleri hususunda katkı sağlamaktadır (Özmen, Aküzüm, Sünkür ve Baysal, 2011).

Günümüzde Web 2.0 kavramı çoğunlukla sosyal medya ile eş anlamlı kullanılmaktadır (Yükseltürk vd., 2017). Ancak “Web 2.0 araçlarının yalnızca sosyal ağlardan ibaret olmadığı ve mevcut birçok aracın öğrenci gereksinimlerini karşılamak için kullanılabilmesi fark edilmiştir” (Yükseltürk vd., 2017: 6). Sosyal medya uygulamalarının yanı sıra zihin haritaları, pano, poster, karikatür, test, bulmaca, blog oluşturma; kitap ve hikâye yazma, sunum, animasyon, not alma, bilgi afişi, infografik uygulamaları; fotoğraf, film ve video düzenleme ve tasarım uygulamaları; uzaktan eğitim ve sanal sınıf ile sanal ve artırılmış gerçeklik uygulamalarına (Çelik, 2020) yönelik de pek çok Web 2.0 aracı eğitim amaçlı kullanılmaktadır. Bu çeşitlilik, öğrenme ortamı oluşturma ve oluşturulan bu ortamların en verimli şekilde işlerlik kazanabilmesinde öğretmenlere pek çok katkı sağlamaktadır. Elmas ve Geban (2012), Byrne’dan (2009) hareketle öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanmalarının yararlarını şöyle sıralamışlardır:

- “Web 2.0 araçlarını kullanan bir öğretmen sınıfına getirdiği farklı aktivite, programlar ve ürünler sayesinde sınıfına canlılık ve hareket katar.
- Öğretmenin değerlendirme anlayışı çeşitlenir yazılı notlarının ötesinde öğrenciler tarafından ortaya konan ürünleri de değerlendirir.
- Öğretmen derslerinde daha güncel ve işlevsel içerikleri kullanır. Günlük hayattan güncel sorun ve problemler üzerinden rahatlıkla örnekler verebilir.
- Öğretmen ortaya konan bir ürünün izini internet üzerinden rahatlıkla sürebilir, çünkü hazırlanan ürünlerle ilgili alıntı yapılan yerler ve kullanılan

araçlar detaylı olarak bağlantılarla (hyperlinklerle) belirtilmektedir” (Elmas ve Geban, 2012: 250).

Web 2.0 araçlarının eğitim ortamlarında veya eğitim amaçlı kullanılması noktasında yukarıda da ifade edilen sebeplerden dolayı öğretmenlere önemli sorumluluklar düşmektedir. Nitekim Web 2.0 araçları geliştikçe günümüzde hiçbir eğitimcinin bunu görmezden gelmesi mümkün değildir. Zira teknoloji ile yetişen yeni kuşağın Web araçlarına aşinalıkları da çok daha fazladır. Bu sebeple bu kuşağa ders veren öğretmenlerin teknolojiyi yakından takip etmesi ve bu araçların kullanımında belli yeterliklere sahip olması gerekmektedir. Ancak bu donanıma sahip olan öğretmenlerin, ders programlarında yer alan 21. yüzyıl yeterliklerini öğrencilerine tam anlamıyla kazandırması beklenebilir. Fakat yapılan çalışmalarda öğretmenlerin çoğunlukla sosyal ağlar ve video paylaşım siteleri gibi Web 2.0 uygulamalarını aktif bir şekilde kullandıkları; blog ve viki gibi uygulamalardan haberdar oldukları ancak diğer Web 2.0 araçlarını kullanmadıkları görülmektedir (Karaca ve Aktaş, 2019). Oysaki özellikle de COVID-19 salgın sürecinde uzaktan eğitimle birlikte öğretmenler Web 2.0 araçlarına oldukça fazla ihtiyaç duymuşlardır. Bireylerin coğrafi konumlarına rağmen her yerde ve her zaman iletişim kurmalarına olanak tanıyan Web 2.0 araçlarının (Olaniran, 2009) da önemi böylece daha çok ortaya çıkmıştır. Ancak burada önemli olan eğitim dünyasının artık vazgeçilmezleri arasında yer alan Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda öğretmenlerin ne düzeyde yetkinliğe sahip olduğudur.

Bu çalışmada özel olarak Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri araştırma konusu yapılmıştır. Bunun ana nedenleri arasında Türkçe öğretmenlerinin, çocukların hem akademik hem de hayatın çeşitli alanlarında ihtiyaç duyacakları dil becerilerinin kazandırılması ve geliştirilmesinde ve buna paralel olarak iletişim becerilerinin geliştirilmesinde kilit role sahip olmalarıdır. Bu becerilerin kazandırılmasında teknolojinin öğretmenlere katkısı sınırsız olarak değerlendirilmektedir (Seljan et al., 2006’dan aktaran Aytan ve Başal, 2015). Bu da bu alanda öğretmen yeterliklerinin önemini ortaya koymaktadır. Nitekim alanyazında Web 2.0 araçları kullanılarak işlenen Türkçe derslerine yönelik çalışmalar incelendiğinde bu araçların öğrenci motivasyonu (Mete ve Batıbay, 2019) üzerinde etkili olduğu görülmektedir. Ayrıca Web 2.0 araçları kullanılarak hazırlanan Türkçe dersine yönelik pekiştirme etkinliklerinin öğrencilerin konuları pekiştirmesine katkı sağladığı görülmektedir (Karadağ ve Garip, 2021). Alanyazın incelendiğinde ana dili olarak Türkçe öğretilmesine katkısı olduğu belirlenen Web 2.0 araçlarının kullanımıyla ilgili daha çok Türkçe öğretmeni adaylarının görüşlerine başvurulduğu belirlenmiştir (Aytan ve Başal, 2015; Karakuş ve Er, 2021). Türkçe öğretmenleri ile ilgili yapılan bir çalışmada ise ana dili ve yabancı dil olarak Türkçe dil bilgisi öğretiminde kullanılabilecek Web ve mobil uygulamaları ile bunların Türkçe öğretmenleri tarafından ne oranda bilindiği incelenmiştir (Tenekeci, 2020). Ancak bilindiği kadarıyla alanyazın taraması yapıldığında doğrudan Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerini inceleyen bir araştırmaya rastlanmamıştır. Oysaki dil öğretiminde gittikçe önem kazanan Web 2.0 araçlarını Türkçe öğretmenlerinin ne düzeyde kullanabildiği Türkçe eğitimi açısından önemli konulardan biridir. Üstelik uzaktan eğitimin mecburi olduğu COVID-19 salgın sürecinde öğretmenlerin bu araçları kullanmaları bir ihtiyaç hâline gelmişken bu konuda Türkçe öğretmenlerinin durumunu belirlemenin alan için yararlı olacağı düşünülmüştür.

Yukarıda belirtilen sebeplerden hareketle bu araştırmada Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlikleri ve bu yetkinliklerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda çalışmada aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerinin düzeyi nedir?
2. Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri cinsiyete, öğrenim durumlarına, meslekteki yıllarına, görev yerlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
3. Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri teknolojiyi takip etme ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarına göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu çalışma nicel araştırma modellerinden tekil tarama ve nedensel karşılaştırma modellerine göre tasarlanmıştır. Tekil araştırma modelleri, “değişkenlerin, tek tek, tür ya da miktar olarak oluşumlarının belirlenmesi amacı ile yapılan araştırmalardır” (Karasar, 2009: 81). Bu çalışmada da Türkçe öğretmenlerinin öncelikle Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri incelenmiştir. Daha sonra ise çeşitli değişkenlerin öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde bir farklılığa yol açıp açmadığı incelenmiştir. Zira nedensel karşılaştırma yöntemi “var olan/ doğal olarak ortaya çıkmış bir durum ya da olayın nedenleri ve bu nedenlere etki eden değişkenleri ya da bir etkinin sonuçlarını belirlemeye yönelik araştırmalardır” (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2008: 185).

Çalışma Grubu

Çalışma grubunu, Türkiye'nin çeşitli illerinin ortaokullarında görev yapan 156 Türkçe öğretmeni oluşturmaktadır. Uygun örnekleme (convenience sampling) yöntemi ile çalışma grubu oluşturulmuştur. Uygun örnekleme, araştırmacının farklı örnekleme yöntemlerini kullanma olanağı olmadığı durumlarda kullanılır. Yakın ve kolay erişilen durumların seçiminde daha çok tercih edilen ve araştırmaya hız kazandıran bir yöntemdir (Kılıç, 2013). Bu çalışmanın verileri COVID-19 salgın sürecinde uzaktan eğitimin devam ettiği dönemde toplanmaya çalışıldığından bu örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Türkçe öğretmenlerinin 92'si kadın (%59), 64'ü erkek (%41); 31'i (%19.9) 5-10 yıldır, 64'ü (%41) 6-10 yıldır, 52'si (%33.3) 11-20 yıldır ve 9'u (%5.8) 21 ve üzeri yıldır görev yapmaktadır. Öğretmenlerin 121'i (%77.6) lisans, 35'i (%22.4) lisansüstü mezundur. Öğretmenlerin 81'i (%51.9) şehir merkezi, 53'ü (%34) ilçe ve 22'si (%14.1) köyde görev yapmaktadır. 40'ı (%25.6) Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim almışken 116'sı (%74.4) herhangi bir eğitim almamıştır. Öğretmenlerin 10'u (%6.4) nadiren, 49'u (%31.4) bazen, 61'i (%39.1) sıklıkla ve 36'sı (%23.1) her zaman teknolojik gelişmeleri takip ettiğini belirtmiştir.

Veri Toplama Araçları

Bilgi Formu: Bu form Türkçe öğretmenlerinin bazı demografik bilgilerini, teknolojiyi takip etme durumlarını ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarını öğrenmek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Formda Türkçe öğretmenlerinin cinsiyeti, meslekteki yılı, öğrenim durumu, görev yaptıkları yer, eğitim alanındaki teknolojik gelişmeleri

takip etme durumları ve Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik eğitim alma durumlarına dair sorular yer almaktadır.

Web 2.0 Araçları Kullanımı Yetkinlik Ölçeği: ‘Web 2.0 Araçları Kullanımı Yetkinlik Ölçeği’ öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerini ölçmek amacıyla Çelik (2021) tarafından geliştirilmiştir. Tek boyutlu bir yapıya sahip olan ölçek 39 maddeden oluşmaktadır. 5’li likert tipinde hazırlanan ölçek Hiçbir Zaman (1), Nadiren (2), Ara Sıra (3), Sıklıkla (4), Her Zaman (5) şeklinde derecelendirilmiştir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 39, en yüksek puan ise 195 puandır. Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik katsayısı .98’dir. Bu çalışmada da ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik katsayısı .98 olarak hesaplanmıştır. Bu değer, ölçeğin çalışma grubundaki öğretmenlerden elde edilen verilerin güvenilir sonuçlar verdiği yönünde yorumlanabilir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışma için Trabzon Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulundan (25.05.2021-E-81614018-000-504) etik kurul izni alınmıştır. COVID-19 salgını sebebiyle bu çalışmanın verileri online platformda hazırlanan soru formları ile toplanmıştır. Formda öncelikle “Bilgilendirilmiş onam formu”na yer verilmiştir. Daha sonra kişisel bilgi formu ve ‘Web 2.0 Araçlarının Kullanımı Yetkinliği Ölçeği’ eklenerek form oluşturulmuştur. Formun bağlantısı Türkçe öğretmenlerinin e-posta adreslerine ya da çeşitli sosyal medya araçları aracılığıyla telefonlarına gönderilmiştir. Türkçe öğretmenlerinin tamamı ortaokullarda aktif olarak çalışmakta olan öğretmenlerdir.

Veriler SPSS 23.0 paket programında analiz edilmiştir. Bilgi formundan toplanan veriler istatistik teknikleriyle analiz edilmiştir. Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanım yetkinliği ölçeğinden (Basıklık= 1.03, Çarpıklık= .44) aldıkları puanların normal dağılıma uygun olduğu (De Vaus, 2002; Tabachnick & Fidell, 2013) belirlenmiştir.

Bulgular

Bu bölümde Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri ile ilgili bulgular sunulmaktadır. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerine dair genel ortalamaları tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerine Dair İstatistiksel Bulgular

	Min.	Max.	Ort.	sd
Web 2.0 Ölçeği	39.00	195.00	78.782	39.961

Tablo 1’de Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerine dair ortalamalarının 78.782 olduğu görülmektedir (sd=39.961). Bu bulgu, Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin orta seviyenin de altında olduğunu göstermektedir.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının cinsiyete göre bağımsız t-testi sonuçlarına dair bulgular tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Cinsiyete Dayalı Farklılıklar

Cinsiyet	N	Ort.	SS	t	sd	p
Kadın	92	77.38	39.00	.524	154	.601
Erkek	64	80.79	41.52			

Tablo 2'deki analiz sonucuna göre Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($t(154)=.524$, $p>.01$). Kadın öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinden aldıkları puanlar (Ort.= 77.38 ± 39.00) ile erkek öğretmenlerin aldıkları puanların (Ort.= 80.79 ± 41.52) birbirine yakın olduğu görülmüştür.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının eğitim durumlarına göre bağımsız t-testi sonuçları tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Öğrenim Durumlarına Göre Farklılıklar

Öğrenim Durumu	N	Ort.	SS	t	sd	p
Lisans	121	76.63	40.53	1.249	154	.213
Lisansüstü	35	86.20	37.51			

Tablo 3'te görüldüğü üzere Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($t(154)=1.249$, $p>.01$). Lisans mezunu öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinden aldıkları puanlar (Ort.= 76.63 ± 40.53) ile lisansüstü mezunu öğretmenlerin aldıkları puanların (Ort.= 86.20 ± 37.51) birbirine yakın olduğu görülmektedir.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının meslekteki yıllarına göre Kruskal-Wallis testi sonuçlarına ait bulgular tablo 4'te özetlenmiştir.

Tablo 4

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Meslekteki Yıllarına Göre Farklılıkları

Meslek Yılı	N	Sıra Ort.	sd	X ²	p
0-5 yıl	31	78.48	3	1.89	.595
6-10 yıl	64	82.27			
11-20 yıl	52	76.92			
21 ve üzeri	9	60.83			

Tablo 4 incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlik puanlarının meslekteki yıllarına göre anlamlı bir fark göstermediği görülmüştür

($X^2(sd=3, n=156)=1.89, p>.05$). Bu bulgu, meslekteki yılın öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının görev yerlerine göre Kruskal-Wallis sonuçları tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Görev Yerlerine Göre Farklılıklar

Görev Yeri	N	Sıra Ort.	sd	X^2	p
Şehir merkezi	81	83.99			
İlçe	53	71.92	3	2.53	.281
Köy	22	74.11			

Tablo 5'te görüldüğü üzere Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik puanlarının görev yerlerine göre anlamlı bir fark göstermemiştir ($X^2(sd=3, n=156)=2.53, p>.05$). Bu bulgu, görev yapılan yerin öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının teknolojik gelişmeleri takip etme durumlarına göre Kruskal-Wallis sonuçları tablo 6'da özetlenmiştir.

Tablo 6

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Teknolojik Gelişmeleri Takip Etme Durumlarına Göre Farklılıklar

Takip Etme Durumu	N	Sıra Ort.	sd	X^2	p
Nadiren	10	48.55			
Bazen	49	47.41			
Sıklıkla	61	84.44	3	57.86	.000
Her zaman	36	119.07			

Tablo 6'da Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik puanlarının teknolojik gelişmeleri takip etme durumlarına göre anlamlı bir fark gösterdiği görülmüştür ($X^2(sd=3, n=156)=57.86, p<.05$). Bu bulgu, Türkçe öğretmenlerinin teknolojik gelişmeleri takip etme durumlarının Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir. Sıra ortalamaları incelendiğinde, en yüksek puana her zaman teknolojik gelişmeleri takip eden öğretmenlerin sahip olduğu görülmektedir. Bu öğretmenleri teknolojik gelişmeleri sıklıkla, nadiren ve bazen diyen öğretmenlerin takip ettiği görülmektedir.

Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik ölçeği puanlarının Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarına göre bağımsız t-testi sonuçlarına dair bulgular tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7

Türkçe Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yetkinliklerinde Web 2.0 Araçlarına Yönelik Eğitim Alma Durumlarına Göre Farklılıklar

Eğitim Alma Durumları	N	Ort.	SS	t	sd	p
Eğitim alan	40	113.25	35.40	7.321	154	.000
Eğitim almayan	116	66.89	34.23			

Tablo 7 incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarına göre anlamlı bir fark gösterdiği görülmüştür ($t(154)=7.321$, $p<.01$). Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alan Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlik puanlarının (Ort.= 113.25 ± 35.40) bu araçlara yönelik eğitim almayan Türkçe öğretmenlerinin yetkinlik puanlarından (Ort.= 66.89 ± 34.23) daha yüksek bulunmuştur.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Çalışmada Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerinin orta seviyenin altında olduğu tespit edilmiştir. Alanyazında Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerini inceleyen araştırmalara bu çalışma kapsamında rastlanmamıştır. Ancak Tenekeci (2020) Türkçe öğretiminde ve dil bilgisi öğretiminde kullanılabilecek web ve mobil uygulamaların Türkçe öğretmenleri tarafından bilinirliğini incelemek amacıyla 20 Türkçe öğretmeni ile yaptığı görüşmelerde öğretmenlerin çok sınırlı sayıda uygulama bildiklerini tespit etmiştir. Karaca ve Aktaş (2019) ise ortaöğretim öğretmenleri üzerine yaptıkları çalışmada öğretmenlerin büyük bir kısmının sosyal ağlar ve video paylaşım siteleri gibi en çok bilenen Web 2.0 uygulamalarını aktif olarak kullanırken diğer Web 2.0 uygulamalarını eğitim ortamlarında istenilen düzeyde kullanmadıklarını belirlemişlerdir. Ancak Timur ve ark. (2020) fen bilimleri öğretmenlerine yönelik yaptıkları çalışmada öğretmenlerin ağırlıklı olarak sosyal medya araçlarını kullanmakla birlikte Edmode, Kaywa, Wordpress, Kahoot gibi diğer pek çok Web 2.0 aracını da derslerinde kullandıklarını belirlemişlerdir. Bu araçları kullanabilmelerinde üniversitede aldıkları eğitimin etkili olduğunu ifade etmişlerdir. Araştırma sonuçlarındaki bu farklılığın çalışma grubunun özelliklerinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Zira Timur ve ark. (2020) genç öğretmenlerden (22-25 yaş arası) oluşan bir çalışma grubu ile çalışmışlardır.

Çalışmada kadın ve erkek Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin birbirine yakın olduğu tespit edilmiştir. Alanyazın incelendiğinde Web 2.0 araçlarının kullanımında cinsiyetin etkisi üzerine bir araştırmaya bu çalışma kapsamında rastlanılmamış olsa da öğretmenlerin teknoloji kullanımını çeşitli açılardan ele alan araştırmaların yapıldığı görülmüştür. Bunlardan öğretmenlerin teknoloji kullanımına yönelik öz yeterliklerini inceleyen araştırmalarda kadın ve erkek öğretmenler arasında anlamlı fark bulmayan araştırmaların (Güneş ve Buluç, 2017; Aktürk ve Delen, 2020) varlığı bu çalışmanın bulgularıyla paralellik göstermektedir. Ancak alanyazında erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere oranla öz yeterlik algılarının daha yüksek olduğunu belirleyen çalışmalar mevcuttur (Kartal, Temelli ve Şahin, 2018). Ayrıca öğretmenlerin teknoloji kabul durumlarını inceleyen çalışmalarda da erkek öğretmenlerin puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir (Sırakaya, 2019; Aktürk ve Delen, 2020). Fakat bunun yanında az sayıda da olsa kadın ve erkek öğretmenlerin teknoloji kabul durumunda fark bulmayan çalışmalar da mevcuttur (Binay-

Eyüboğlu ve Karaoğlan-Yılmaz, 2018). Nitekim geçmişten günümüze yapılan çalışmalarda 1990'lı yıllarda erkeklerin ğretim süreçlerinde teknoloji kullanımına yönelik daha ilgili olduğu gözlemlenirken 2010'a doğru kadın ve erkekler arasındaki farkın azalmaya başladığı gözlemlenmiştir (Kartal vd., 2018). Bu çalışmanın bulguları da 2010'lara doğru ortaya çıkan durumu destekler niteliktedir. Zira aradan geçen yaklaşık 10 yıllık sürecin bu farkı daha da azalttığını söylemek mümkündür.

Çalışmada lisans ve lisansüstü mezunu olan Türkçe ğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlik düzeyleri birbirine yakın bulunmuş, aralarında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Alanyazında bu bulguyu tartışmaya yönelik bir çalışma bulunamamıştır. Ancak ilk ve ortaokul ğretmenlerinin teknolojiyi kabullenme durumlarını inceleyen Sırakaya (2019) eğitim düzeyinin öğretmenlerin teknoloji kabulleri üzerinde etkisi olmadığını belirlemişlerdir. Fakat alanyazında bu bulgunun tersi yönünde bulgular da mevcuttur. Sınıf ğretmenlerin teknoloji kullanımını araştıran Güneş ve Bulu (2017) alışmalarında lisansüstü mezunu öğretmenlerin eğitim ğretim sürecinde teknolojiyi daha çok kullandıklarını belirlemişlerdir.

Öğretmenlerin meslekteki yıllarının Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlikleri üzerinde etkili olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu da mesleğin başından bulunan öğretmenlerin teknolojiye daha aşına olmasına rağmen uzun süredir bu mesleği icra eden öğretmenlerle Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlikleri konusunda aralarında belirgin bir fark olmadığını göstermektedir. Oysaki mesleğe yeni başlamış olan öğretmenlerin lisans eğitimlerinde teknolojiye yönelik daha fazla ders almış ve bu konudaki bilgilerinin taze olması sebebiyle Web 2.0 araçlarını daha etkin bir şekilde kullanmaları beklenmekteydi. Fakat çıkan sonuçlar lisans eğitiminde teknolojiye yönelik verilen derslerin bu anlamda çok yeterli olmadığını göstermektedir. Zira alanyazında öğretmenlerin teknoloji kabul durumlarını inceleyen Sırakaya (2019) da meslekteki yılın kabulleri üzerinde belirgin bir fark oluşturmadığını ortaya çıkmıştır. Ancak Aktürk ve Delen (2020) ise meslekte çalışma süresi arttığı öğretmenlerin teknolojiyi kabul durumlarının azaldığını belirlemişlerdir.

Görev yapılan yerin Türkçe ğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Alanyazında görev yerini ele alan çalışmalara rastlanmamıştır. Ancak Kuzgun ve zdiņ (2017) okul öncesi öğretmenleriyle yaptıkları çalışmada köyde görev yapan öğretmenlerin teknoloji kullanımı konusunda problem yaşadıklarını belirlemişlerdir.

Dijital ağ olarak adlandırılan günümüzde bireylerden beklenen yetkinlikler arasında dijital yetkinlik de bulunmaktadır. Öğrenciye kazandırılması hedeflenen yetkinlikler arasında yer alan dijital yetkinlik 2019 Türkçe Dersi ğretim Programı'nda da yer almaktadır (Millî Eğitim Bakanlığı, 2019). Ancak bu yetkinliğe sahip bireylerin yetiştirilebilmesi için öncelikle öğretmenlerin buna sahip olması gerekir. Bunun için de en azından bu alandaki teknolojik gelişmeleri takip edip öğrenme ortamına aktarabilen öğretmenlere büyük ihtiyaç vardır. Nitekim bu çalışmada da teknolojik gelişmeleri yakından takip eden ğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerinin daha az takip eden öğretmenlere oranla çok daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda öğretmenlerin teknolojik gelişmeleri takip ettikleri nispette öğrenme ortamlarına aktarabildikleri söylenebilir. Bu da öğretmenlerin teknolojiye yönelik tutumlarının ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.

Çalışmaya katılan öğretmenlerin sadece %40'ı Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik eğitim almıştır. Bu doğrultuda alınan eğitimin etkisinin olup olmadığı incelendiğinde Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alan Türkçe öğretmenlerinin bu konuda eğitim almayan öğretmenlere oranla Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda yetkinliklerinin oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu, teknolojik araçların kullanımına yönelik verilen nitelikli eğitimlerin öğretmenler üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Alanyazında Web 2.0 araçlarına yönelik verilen eğitimlerin genellikle öğretmen adaylarına yönelik olduğu belirlenmiştir. Aytan ve Başal (2015) çalışmalarında Türkçe öğretmen adaylarına sekiz hafta boyunca Türkçe eğitimi ile ilgili çeşitli Web 2.0 araçlarının kullanıldığı etkinlikler uygulamışlar ve sürecin sonunda adayların bu araçları ileride derslerinde kullanmaya yönelik algılarının olumlu yönde arttığını tespit etmişlerdir. Yükseltürk ve ark. (2017) ise Web 2.0 araçlarına yönelik bir eğitime katılan öğretmen adaylarının verilen eğitim sonrasında konuya ilgilerinin arttığını, adayların araçlar hakkındaki bilgilerinin ve araçları kullanmaya yönelik becerilerinin arttığını ifade ettiklerini belirlemişlerdir. Benzer şekilde Tatlı, Akbulut ve Altınışık (2016) da öğretmen adaylarına Web 2.0 araçlarına yönelik verilen eğitimin ve yapılan uygulamaların adayların teknolojik pedagojik alan bilgisine dair öz güvenlerini artırdığını tespit etmişlerdir.

Genel olarak bakıldığında Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinliklerinin orta seviyenin de altında olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Cinsiyet, eğitim durumu, meslekteki çalışma süresi, görev yapılan yer gibi değişkenlerin öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde etkisi olmadığı ortaya çıkmıştır. Ancak öğretmenlerin teknolojik gelişmeleri takip etme ve Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alma durumlarının bu araçları kullanmaya yönelik yetkinlikleri üzerinde olumlu anlamda etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Bu da öğretmenlerin teknolojiye yönelik ilgilerinin artırılmasının, çeşitli eğitimlerle bu alandaki gelişmelerinin desteklenmesinin ve bu tür eğitimlere teşvik edilmesinin ne kadar önemli olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Bu sonuçlardan hareketle aşağıdaki önerilerde bulunulmuştur.

- Çalışmada Web 2.0 araçlarına yönelik eğitim alan öğretmenlerin bu araçları kullanmaya yönelik yetkinliklerinin çok daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu sebeple MEB öğretmenlere yönelik bu tür hizmet içi eğitimlerin sayısını artırmalıdır.
- Meslekteki yılın öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri üzerinde etkisi olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan özellikle eğitim fakültelerinde öğretmen adaylarının bu eksiklerini giderecekleri derslerin sayısı artırılmalıdır. Ayrıca şu an verilmekte olan teknolojiye yönelik derslerin içeriği tekrar kontrol edilmeli, uygulamalara yer verilmelidir.
- Bu çalışmada sadece Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri incelenmiştir. Alanyazında diğer branşlarda da bu konuda eksiklik olduğu görülmüştür. Bu nedenle diğer branş öğretmenlerinin de Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik yetkinlikleri incelenmelidir.
- Bu çalışmada veriler ölçek ile toplanmıştır. Öğretmenlerin uygulamalarına yönelik de bilgi edinmek adına ders içi gözlemler ve öğretmenlerle görüşmeler yapılabilir.

Çıkar Çatışması Bildirimi

Yazar, bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve/veya yayınlanmasına ilişkin herhangi bir potansiyel çıkar çatışması beyan etmemiştir.

Destek/Finansman Bilgileri

Yazar, bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve / veya yayınlanması için herhangi bir finansal destek almamıştır.

Etik Kurul Kararı

Bu araştırma için Trabzon Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulundan (25.05.2021-81614018-000-504) etik izin alınmıştır.

Kaynakça/References

- Aktürk, A. O., & Delen, A. (2020). Öğretmenlerin teknoloji kabul düzeyleri ile öz-yeterlik inançları arasındaki ilişki. *Bilim, Eğitim, Sanat ve Teknoloji Dergisi (BEST Dergi)*, 4(2), 67-80.
- Albion, P. R. (2008). Web 2.0 in teacher education: Two imperatives for action. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 181-198. Doi: 10.1080/07380560802368173
- Aytan, T., & Başal, A. (2015). Türkçe öğretmen adaylarının web 2.0 araçlarına yönelik algılarının incelenmesi. *Turkish Studies*, 10(7), 149-166.
- Binay-Eyuboğlu, F., & Karaoğlan-Yılmaz, F. (2018). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme tutumları, dijital yerli olma durumları ve teknoloji kabulü arasındaki ilişkinin birbirleri ile ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Eğitim Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 4(1), 1-17.
- Büyükköztürk, Ş., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Chiou, Y. (2011). *Perceived usefulness, perceive ease of use, computer attitude, and using experience of Web 2.0 applications as predictors of intent to use Web 2.0 by preservice teachers for teaching* (Unpublished Doctoral Dissertation). Ohio University, Ohio.
- Çelik, T. (2021). Web 2.0 araçları kullanımı yetkinliği ölçeği geliştirme çalışması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 51, 449-478. Doi: 10.9779.pauefd.700181
- De Vaus, D. (2002). *Surveys in social research*. London: Routledge.
- Deperlioğlu, Ö., & Köse, U. (2010). *Web 2.0 teknolojilerinin eğitim üzerindeki etkileri ve örnek bir öğrenme yaşantısı*. Akademik Bilişim'10-XII Akademik Bilişim Konferansı Bildirimleri. 10-12 Şubat 2010, Muğla Üniversitesi.
- Drexler, W., Baralt, A., & Dawson, K. (2008) The teach web 2.0 consortium: A tool to promote educational social networking and web 2.0 use among educators. *Educational Media International*, 45(4), 271-283. Doi: 10.1080/09523980802571499
- Elmas, R., & Geban, Ö. (2012). 21. yüzyıl öğretmenleri için web 2.0 araçları. *International Online Journal of Educational Sciences*, 2012, 4(1), 243-254.
- Franklin, T., & Van Harmelen, M. (2007). *Web 2.0 for content for learning and teaching in higher education*. London: Joint Information Systems Committee.
- Güneş, A. M., & Buluç, B. (2017). Sınıf öğretmenlerinin teknoloji kullanımları ve öz yeterlilik inançları arasındaki ilişki. *TÜBAV Bilim Dergisi*, 10(1), 94-113.
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1).
- Kalnes, Q. (2009). Norwegian parties and web 2.0. *Journal of Information Technology & Politics*, 6(3-4), 251-266. Doi: 10.1080/19331680903041845
- Karaca, F., & Aktaş, N. (2019). Ortaöğretim kurumu öğretmenlerinin web 2.0 uygulamaları için haberdarlıklarının, yeterlilik düzeylerinin, kullanım sıklıklarının ve eğitsel amaçlı kullanım biçimlerinin incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(2), 212-230. Doi: 10.17556/erziefd.473412
- Karadağ, B. F., & Garip, S. (2021). Türkçe öğretiminde web 2.0 uygulaması olarak LearningApps'ın kullanımı. *Çocuk, Edebiyat ve Dil Eğitimi Dergisi*, 4(1), 21-40. Doi: 10.47935/ceded.897374.
- Karakuş, N., & Er, Z. (2021). Türkçe öğretmeni adaylarının web 2.0 araçlarının kullanımıyla ilgili görüşleri. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, (9), 177-197. Doi: 10.21733/ibad.837184
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kartal, O., Temelli, D., & Şahin, Ç. (2018). Ortaokul matematik öğretmenlerinin bilişim teknolojileri öz-yeterlik düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi. *Journal of Theoretical Educational Science*, 11 (4), 922-943. Doi: 10.30831/akueg.410279

- Kılıç, S. (2013). Örneklemeye yöntemleri. *Journal of Mood Disorders*, 4(1), 44-46. Doi: 10.5455/jmood.20130325011730
- Kuzgun, H., & Özdiñç, F. (2017). Okul öncesi eğitiminde teknoloji kullanımına yönelik öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(2), 83-102.
- Mete, F., & Batıbay, E. F. (2019). Web 2.0 uygulamalarının Türkçe eğitiminde motivasyona etkisi: Kahoot örneği. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 1029-1047.
- Millî Eğitim Bakanlığı, (2019). *Türkçe dersi öğretim programı (İlkokul ve ortaokul 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. sınıflar)*. <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20195716392253-02-T%C3%BCrk%C3%A7e%20%C3%96%C4%9Fretim%20Program%C4%B1%202019.pdf>. Erişim tarihi: 21.03.2021
- Olaniran, B. A. (2009). Culture, learning styles, and web 2.0. *Interactive Learning Environments*, 17(4), 261-271. Doi: 10.1080/10494820903195124
- Özmen, F., Aküzüm, C., Sünkür, M., & Baysal, N. (2011). *Sosyal ağ sitelerinin eğitsel ortamlardaki işlevselliği*. 6th International Advanced Technologies Symposium (IATS'11), Elâzığ, Turkey.
- Rosen, D., & Nelson, C. (2008). Web 2.0: A new generation of learners and education. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 211-225. Doi: 10.1080/07380560802370997
- Sırakaya, M. (2019). İlkokul ve ortaokul öğretmenlerinin teknoloji kabul durumları. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(2), 578-590. Doi: 10.17679/inuefd.495886
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston: Pearson.
- Tatlı, Z., Akbulut, H. İ., & Altınışik, D. (2016). Öğretmen adaylarının teknolojik pedagojik alan bilgisi özgüvenlerine web 2.0 araçlarının etkisi. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 3, 659-678. Doi: 10.16949/turkbilmat.277878.
- Tenekeci, M. (2020). Türkçe öğretiminde web uygulamaları ve mobil uygulamaları ile bunların öğretmenlerce bilinirliği. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(227), 429-445.
- Thomas, D. A., & Li, Q. (2008). From web 2.0 to teacher 2.0. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 199-210. Doi: 10.1080/07380560802371037
- Timur, S., Timur, B., Arcagök, S., & Öztürk, G. (2020). Fen bilimleri öğretmenlerinin web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri. *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 63-108. Doi: 10.29299/kefad.2020.21.01.003
- Yükseltürk, E., Altıok, S., & Üçgül, M. (2017). Evaluation of a scientific activity about use of web 2.0 technologies in education: The participants' views. *Journal of Instructional Technologies and Teacher Education*, 6(1), 1-8.

İletişim/Correspondence

Dr. Öğr. Üyesi Bircan EYÜP
bircaneyp@gmail.com